

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII
CARTEA A TREIA

Psalmul 78

O Cântare a lui Asaf

18 *Au ispitit pe Dumnezeu în inima lor, cerând mâncare după poftele lor.*

19 *Au vorbit împotriva lui Dumnezeu și au zis : „Oare va putea Dumnezeu să pună o masă în pustiu?”*

20 *Iată că El a lovit stânca, de au curs ape și s-au vărsat șiroaie.*

Dar va putea El să dea și pâine sau să facă rost de carne poporului Său?”

21 *Domnul a auzit și S-a mâniat. Un foc s-a aprins împotriva lui Iacov, și s-a stârnit împotriva lui Israel mânia Lui,*

22 *pentru că n-au crezut în Dumnezeu, pentru că n-au avut încredere în ajutorul Lui.*

23 *El a poruncit norilor de sus și a deschis porțile cerurilor :*

24 *a plouat peste ei mană de mâncare și le-a dat grâu din cer.*

25 *Au mâncat cu toții pâinea celor mari, și le-a trimis mâncare să se sature.*

26 *A pus să sufle în ceruri vântul de răsărit și a adus, prin puterea Lui, vântul de miazăzi.*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

27 *A plouat peste ei carne, ca pulberea, și păsări înaripate, cât nisipul mării ;*

28 *le-a făcut să cadă în mijlocul taberei lor, de jur împrejurul locuințelor lor.*

29 *Ei au mâncat și s-au săturat din destul : Dumnezeu le-a dat ce doriseră.*

30 *Dar n-apucaseră să-și astâmpere bine pofta, mâncarea le era încă în gură,*

31 *când s-a stârnit mânia lui Dumnezeu împotriva lor, a lovit de moarte pe cei mai tari din ei și a doborât pe tinerii lui Israel.*

32 *Cu toate acestea, ei n-au încetat să păcătuiască și n-au crezut în minunile Lui.*

33 *De aceea, El le-a curmat zilele ca o suflare, le-a curmat anii printr-un sfârșit năprasnic.*

34 *Când îi lovea de moarte, ei Îl căutau, se întorceau și se îndreptau spre Dumnezeu ;*

35 *își aduceau aminte că Dumnezeu este stânca lor și că Dumnezeul atotputernic este izbăvitorul lor.*

36 *Dar Îl înșelau cu gura și-L mințeau cu limba.*

37 *Inima nu le era tare față de El, și nu erau credincioși legământului Său.*

38 *Totuși, în îndurarea Lui, El iartă nelegiuirea și nu nimicește ;*

Își oprește de multe ori mânia și nu dă drumul întregii Lui urgii. ...

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Francezii în Dobrogea (II)

„Și după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie înălțat și Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 14 - 15) Din toate corturile, gemete și vaiete; din toate rândurile, mâini întinse rugător, dar nici un ajutor ! La fel a fost cândva în întinsele șiruri de corturi ale poporului Israel, când a poposit între muntele Hor și Marea Roșie. (Numeri 21 : 4 - 9)

De mult amuțise mulțumirea și lauda pentru eliberarea din jugul greu al Egiptului. Cărtirea și proasta dispoziție au otrăvit inimile. Ei au cărtit împotriva conducătorului lor uns de Dumnezeu :

„Pentru ce ne-ați scos din Egipt, ca să murim în pustie ?” Despre mâncarea pe care Dumnezeu leo dădea zilnic, s-au plâns : „Ni s-a scârbit sufletul de această hrană proastă.” Atunci Domnul a trimis șerpi înfocați, care au mușcat poporul, așa încât mulți au murit. Atunci poporul și-a recunoscut păcatul, că a păcătuit împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise, iar Moise s-a rugat pentru popor.

Atunci Domnul i-a poruncit lui Moise : „Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat și va privi spre el, va trăi”. Moise a făcut un șarpe de aramă și la pus într-o prăjină ; și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă, trăia.” [Numeri 21 : 8 - 9]

Acest eveniment minunat l-a confirmat și l-a explicat Domnul Însuși cu cuvintele : „Și după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie înălțat și Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” [Ioan 3 : 14 - 15]Acea tabără din pustie a poporului Israel, este deci imaginea omenirii, care merge prin pustia acestei vieți spre țara veșniciei ; starea ei seamănă exact cu starea aceluia popor cărtitor, abătut de la Dumnezeu, care prin propriul păcat s-a văzut despărțit cu desăvârșire de harul lui Dumnezeu.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

Cum pe atunci șerpii aducători de moarte pătrundeau în toate semințiile și în toate corturile, pentru a răspândi peste tot jale, lacrimi, suferință și moarte, tot așa a pătruns și păcatul peste întinsul pământului, la toți oamenii și prin păcat a pătruns moartea și pierzarea veșnică.

Dar așa cum a înălțat Moise atunci, la porunca lui Dumnezeu, un semn al salvării, în care tuturor celor care-l priveau li se dăruiau tămăduirea și viața, așa a înălțat îndurarea lui Dumnezeu crucea pe dealul Golgota, în fața întregii lumi pierdute în păcat, dată pradă morții. Pe cruce a suferit și a murit Isus.

El a fost străpuns pentru păcatele noastre, pedeapsa care ne dă pacea, a căzut peste El.

Cine privește cu credință în sus, la Isus, la Mielul răstignit al lui Dumnezeu, la singurul Împăciuitor între Dumnezeu și oameni, cine Îl privește pe El cu încrederea credinței, ca din rănilor Lui să curgă viața noastră, acela este salvat, fiindcă :

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” ... Aceasta este singura cale a mântuirii în cer și pe pământ. Aceasta este vestea bună care răsună pentru toți în timpul harului.

Și pentru tine este aceasta cea mai importantă veste dintre toate veștile pământului.

Din nenorocirea păcatului tău privește-L pe Cel răstignit, cu deplină încredere a credinței și atunci vei găsi în rănilor Lui iertare veșnică, spălare deplină, pace cu Dumnezeu și viața veșnică!

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 16

JOHN KNOX

Aproape zece ani a stat în acest exil voluntar.

Prin 1555 s-a căsătorit cu Mariorie Bowes din Northumberland cu care era logodit de pe vremea când era în Anglia.

În 1559 s-a reîntors în Scoția și a ajutat la revolta protestantă împotriva Mariei de Guise, care era regentă a fiicei sale Maria, regina Scoției.

Predicile sale pline de elocință ținute la Pert și la St. Andrews au câștigat mult popor de partea lui.

Totuși n-au putut înlătura regenta, căci era suportată de trupele franceze. Knox a apelat la guvernul englez să intervină. Astfel cu ajutorul lor și datorită faptului că regenta a murit în 1560, iar trupele franceze s-au retras din Scoția, partida protestanților a ajuns să controleze guvernul. Parlamentul întrunit în ziua de 1 august a decis ca păstorii bisericii protestante să întocmească o mărturisire de credință.

Knox a fost însărcinat să redacteze această mărturisire. Pe baza ei, la 17 august, parlamentul a votat ca religia Scoției să nu mai fie cea catolică, ci cea protestantă.

Knox era înalt de statură, robust, cu o privire pătrunzătoare, foarte hotărâtă în acțiunile sale neînfricat în lupta pentru adevăr, vehement împotriva papalității și înflăcărat în predicarea Evangheliei.

El dorea cu ardoare mântuirea Scoției. Nu se putea mulțumi văzând pe compatrioții săi că purtau doar numele de creștin, dar trăiau în toate păcatele.

Prigoana, greutățile, viața de sclav la galere, l-au învățat să recurgă la Dumnezeu cu toate problemele ...

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

26. Descătușat de chinuri

Billy Graham formulează foarte bine sarcina care ne revine : *„Numai dacă apelăm la voință, vom înțelege însemnătatea adâncă și deplină a pocăinței. Trebuie să fim hotărâți a renunța la păcat. Atitudinea noastră față de păcat este hotărâtoare. Este necesară schimbarea sentimentelor noastre, a voinței noastre, a atitudinii noastre și în sfârșit a sensului (felului) vieții noastre.*

În Biblie nu există niciun verset care admite că un creștin poate trăi o viață după bunul lui plac.”. (Peace With God, N.Y. Permabooks 1955, pp. 124-125 - Carte tradusă și în limba română).

Apostolul Pavel ne-a arătat că Avraam și cei doi fii ai săi erau simbolul omului în care se luptă două forțe opuse (Galateni 4 : 28 - 31; 5 : 17).

Pavel concludă pentru noi : *„Dar ce zice Scriptura ? Izgonește ... pe fiul”* (Galateni 4:30), După cum Dumnezeu a cerut lui Avraam să izgonească pe acel fiu, lucru dureros pentru Avraam, tot așa și noi să alungăm definitiv firea omului vechi, pe vechiul Adam.

Poate să fie dureros pentru noi să abandonăm obiceiurile noastre, practicile noastre, modurile noastre de gândire, chiar prietenii noștri care nu sunt pe placul lui Dumnezeu și sunt născuți, ca și Ismael, în afara voinței lui Dumnezeu.

Însuși Isus a zis : *„Adevărat vă spun că nu este nimeni care să fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde pentru Mine și pentru Evanghelie și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult : case, frați, surori, mame, copii și holde împreună cu prigoniri, iar în veacul viitor, viața veșnică”.* (Marcu 10 : 29 - 30)

Nimeni nu știe mai bine ca El că renunțare înseamnă durere. Dar El promite că vom primi de o sută de ori mai mult, nu în veșnicie, ci chiar acum. Vom înțelege mai bine această promisiune dacă ne vom gândi la bolile psihice și trupești despre care am vorbit în această carte și de care vom fi eliberați cu ajutorul lui Dumnezeu.

Dincolo de bucuriile și necazurile acestei vieți nu stă un semn de întrebare. La stârșitul vieții noastre stă „EL”, căci : *„În adevăr dacă ne-am făcut una cu El printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui, căci știm bine că omul nostru vechi a fost răstignit împreună cu El pentru ca trupul păcatului să fie dezbrăcat de puterea lui în așa fel ca să nu mai fim robi ai păcatului”.* (Romani 6 : 5 - 6). Psihologul Wallace Emerson scrie : *„Pe măsură ce voința noastră este jertfită Domnului, aceasta se va identifica cu voința Lui”.* (*Outline of Psychology*, Wheaton, III., Van Kampen Press p. 433)...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : *„Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.* [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : *„Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.*

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : *„ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”.* [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]